

ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਰੂਪ - ਗੀਤ

ਪੰਜਾਬੀ ਇਲੈਕਟਿਵ
ਬੀ. ਏ. ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

ਗੀਤ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

- ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਵਿ ਦਾ ਪੰਪਰਾਗਤ ਰੂਪ ਹੈ।
- ਇਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ, ਲੋਕ ਕਥਾਵਾਂ, ਕਾਫੀਆਂ ਦੀ ਲੋਕ ਪਰੰਪਰਾ ਨਾਲ ਜਾ ਜੁੜਦੀ ਹੈ।
- ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਤਰਕ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਭਾਵਾਂ, ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਸਮਰਥ ਗੀਤਕਾਰ

- ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੂਰਪੁਰੀ, ਹਸਨਪੁਰੀ, ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਤੇਜ ਕਹਾਰਵਾਲਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ, ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ, ਦੈਵ, ਦੀਦਾਰ ਸਧੂ, ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਧੂ।

ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਮੁਹਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, ਸੰਵਾਰਿਆ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵਿਆਇਆ, ਵਡਿਆਇਆ ਵੀ ਹੈ।

ਗੀਤ ਦੇ ਤੱਤ

ਸਿੰਗਾਰ ਤੇ ਕਰੁਣਾ ਰਸ ।

ਸੰਗੀਤ ।

ਭਾਵ ।

ਲਚਕਤਾ ।

ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਵਾਸਤਾ ।

ਨਿੱਜ ਤੋਂ ਸਮੂਹ ਤੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਨਿੱਜ ਤੱਕ ਦੀ

ਯਾਤਰਾ ।

ਕੁਲ ਮਿਲਾਕੇ ਆਧੁਨਿਕ
ਕਾਵਿ ਵੱਜੋਂ ਗੀਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ
ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ
ਹਾਣ ਦਾ ਹੋ ਕੇ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ
ਇਹ ਕਾਵਿ ਰੂਪ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ
ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੀਤ ਆਧੁਨਿਕ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਪਰੰਪਰਾ
ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵੱਜੋਂ ਗੀਤ
ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਵਿ ਰੂਪ ਦੀ ਉੱਤਮ ਵੰਨਗੀ ਹੈ।